

høiere Grad, naar man kunde kalde nye Kræfter til Theatret ved Hjælp af kongelig Udnævnelse. Et saadant Middel som dette maa man have for at skaffe Theatret de tilbørlige Kræfter, saafremt man ikke er i Stand til — og dertil ere vi ikke i Stand — at lønne saadanne Kræfter i Lighed med, hvad der kan bydes dem i andre Lande. Vi kunne ikke tilbyde dem de høie Lønninger, som tilbydes dem paa andre Steber; vi maa have en Erstatning derfor, og den eneste Erstatning, der efter min Mening kan gives derfor, er den kongelige Udnævnelse. Jeg anbefaler derfor indtrængende, at man gaar ind derpaa. Dernæst er der Spørgsmaalet om Sjældens Forrentning. Med Hensyn hertil vil jeg nu bede, at man, inden man tager Beslutning i denne Sag, nøie tager det kongelige Theaters hele Stilling under Overveelse og undersøger, hvad det kan nytte at paalægge den Minister, der skal bestyre Theatret; han kan dog ikke skaffe flere Penge, end der efter Omstændighederne lader sig tilveiebringe, og naar der ikke kommer saa Meget ind, som der er beregnet, at der skal komme, hvad kan det saa nytte at gjøre disse Beregninger? Er det dog ikke langt bedre, at man følger den Lantegang, som jo dog i Gjerningen var tilstede, da man vedtog Loven om det nye Theaters Opførelse, den nemlig, at man ikke vil tage det saa svært nøie med det Beløb, der her blev tilstaaet af Sorø Akademi. I god Overensstemmelse dermed staar ogsaa det, at man krævede ikke ubetydelige Tilskud af Kjøbenhavns Kommune, og at man tillod Omvendelsen af frivillige Gaver, der ogsaa i rigeligt Maal ere indflydte i Theatrets Kasse. I Modsetning til, hvad Private og Kjøbenhavns Kommune have gjort, kræver man nu den sidste Skilling i Renter og Afdrag af Theatret, hvilket det efter min Overbevisning ikke vil være istand til at udrede. Jeg har derfor ikke villet foreslaa Udredelsen deraf, fordi det er min Overbevisning, at det ikke kan ske; men jeg har foreslaaet, hvad jeg haaber vil kunne ske, nemlig at der ydes et noget større aarligt Afdrag paa Sjælden, end der er foreslaaet ifjor af Finantsudvalget, og som findes paa Loven for det løbende Finantsaar; deri kan jeg se en rimelig Udvei, og jeg anbefaler den til Overveelse.

Saa er der endnu et Forslag, som man heller ikke har vurderet paa rette Maade, idet der jo nemlig ikke kræves Tilskud af Statskassen uden videre, men der kræves en Garanti af Statskassen for, at man kan blive istand til at bøde paa den Mangel paa Materiel, som nu findes ved Theatret. Det er jo ingen Hemmelighed, det kjen- der Folkethinget overmaade godt, at dengang det Udvalg, der skulde approbere Regningen til Theatret, besluttede sig til at vedtage den Plan, der nu er udført, saae dette Udvalg just ikke ganske klart i alle Anliggender. Et af de Tilfælde, i hvilke det ikke saae ganske klart, var, hvad Scenens

Krav vilde være i det ny Theater. Man troede, at det gamle Maskineri kunde anvendes, i ethvert Tilfælde med nogle Tillempeiser, men dette skal jeg lade ligge, da det er en forhandlet Sag. Man troede ogsaa, at de gamle Dekorationer kunde bruges med nogle Tillempeiser, men det viste sig, da det kom til Stykket, at være en umaadelig Feiltagelse, eftersom man, naar de stilledes op, kunde se igjennem dem fra alle Sider, og den større Plads, Theatret nu har, kræver Kulisser, der ere af 4 Gange den Størrelse, som de ældre havde. Det var heller ikke muligt ved Tilsetning eller Tillempeising paa de gamle Kulisser at tilveiebringe noget Brugeligt; man maatte anskaffe nye Kulisser for at møde de Krav, som det nye Theater stillede. Men der var ikke store Midler til at anskaffe disse Kulisser for, og det er da ogsaa gaaet saaledes, at Theatret er begyndt med ganske faa Dekorationer. Det har efterhaanden maattet søge at forsøge disse Dekorationer, da der er en hel Del Stykker, som man ikke kan spille uden at have de dertil bestemte Dekorationer. En Del har man, men der mangler Meget endnu; Dekorationerne staa i et meget nært Forhold til Benyttelsen af Theatrets Repertoire, og Theatrets Repertoire staaer her i et nært Forhold til Theatrets Indtagter. Hvad er det altsaa, jeg har foreslaaet her for Theatret? Det er dette, at jeg maa være bemyndiget til i 5 Aar at raade over 20,000 Kr. aarlig, saafremt Theatret ikke er istand til at dække dette Beløb af sine egne Midler. Jeg haaber iøvrigt, at Theatret, naar det bliver vedtaget, som jeg før har foreslaaet, vil blive i Stand dertil, men i ethvert Tilfælde er et Driftsmateriel nødvendigt for Theatret som for enhver anden lignende Anstalt. Saa er der et fjerde nyt Forslag, som det overraskede mig, at det ærede Medlem tog en vis Forargelse af. Han bemærkede nemlig om dette Forslag, at han ikke havde ventet, at jeg vilde negte, at Theatret havde en Reservesfond, og at Benyttelsen deraf var knyttet til Rigsdagens Bevillinger. Jeg veed ikke, hvorledes det ærede Medlem har dannet sig en Mening om min Mening i denne Retning. Jeg har ikke omtalt denne Sag, og i Anmærningerne til Finantslovsforslaget er det udtrykkelig sagt, at det Forslag, jeg har forelagt, aldeles ikke berører Spørgsmaalet om Fortiden; hvad der altsaa nu er gjældende eller ikke, berøres, aldeles ikke herved. Idet jeg har foreslaaet en Ordning og en fast Ordning af det kongelige Theaters Anliggender, har det været mit Ønske dertil at knytte et Forslag, der gjorde det klart, hvilken Rigsdagens Stilling er til Theatret, saafremt det maatte vise sig, at der fremkom et Overflud. Og det var ikke saa besynderligt, at man troede, at dette kunde ske, thi det er hendet mere end eengang, at et Overflud, ja et større Overflud har været til Stede. Saaledes hænger Sagen sammen med mine Forslag til